

Nørre Søbys kalender

Januar - februar 2005.

Fre.	14. Jan.	18.00	Fællesspisning	Varmestuen
Tir.	18.	19.00	Generalforsamling Lokalarkivet	Skolen

Faste ugentlige aktiviteter

Mandag	Gymnastik	10.00 - 11.00	Varmestuen
	Læseforeningen	14.00 - 16.00	Varmestuen
	Øveaften, dilettant	18.00 - 21.00	Forsamlingshuset
	Nørre Søby Koret	19.30	Skolens aula
Tirsdag	Banko	19.30 -	Forsamlingshuset
	Træning - NSB	19.00 -	Stadion
Torsdag	Læseforeningen	14.00 - 16.00	Varmestuen
	Træning - NSB	19.00 -	Stadion
Fredag	Legestue	10.00 -	Varmestuen

Faste månedlige aktiviteter

1. Mandag	Lokalarkiv	14.30 - 17.00	Skolen
1. Onsdag	Kaffemik	10.00 -	Varmestuen
1. Torsdag	Skulderbladet	19.30 -	Søvej 23
3. Onsdag	Diskussionsklub		Varmestuen

Redaktionsmøderne er offentlige - kom med dine gode ideer.

Kom bladet ikke, så ring til : 65991559, 65901719, 65902475, 65901501

Løssalg : 4 kr. pr. stk. Kan købes hos redaktionens medlemmer.

Annoncering : 1 kr. pr. spaltmillimeter

Årsabonnement, inklusiv forsendelse : 100 Kr. pr. år.

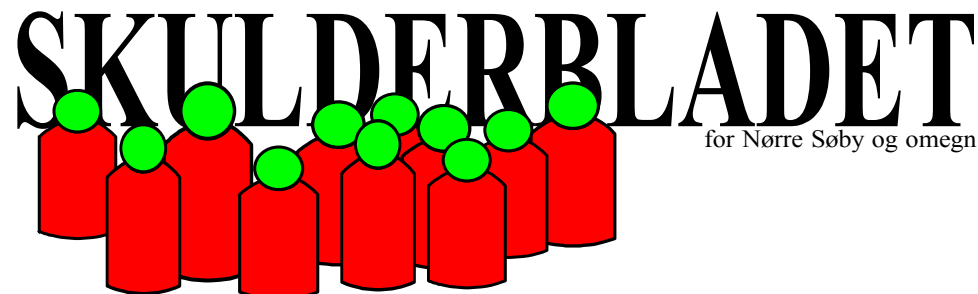
Redaktør og ansvarshavende : Peter Albrekt

Næste nummer udkommer den 1. februar 2005. Deadline : 15. januar 2005

Sats : SysseL.

15. Årgang nr. 1. 1. januar - 1. februar 2005

ISN0906-6519

Velkommen til F-M K

FMK var længe undervejs, og en tid lang var det i det hele taget usikkert om den blev til noget. Mulighederne var mange: MK, FK, RK, FÅK, BFK og BFÅRRK, blot for at nævne enkelte af mange kreative muligheder.

Men når det nu ikke kunne være anderledes, så er F-MK ikke det værste, der kunne ske, selvom det måske kan blive lidt problematisk med et så langt navn på det officielle brevpaper og for telefonsvareren.

I efteråret 1998 forholdte Skulderbladet sig kritisk til Årslev Kommunes størrelse, blandt andet blev det påpeget, at en større kommunal enhed ville kunne tiltrække bedre og dygtigere medarbejdere, ikke mindst på chefniveau.

Baggrunden var den gang en voldsom folkelig reaktion på en dårligt forberedt strukturændring på skoleområdet. En strukturændring hvor end ikke folkeskolens bestemmelser om høring af skolebestyrelserne var taget i betragtning, og hvor essentielle beregninger, med en imponerende stædighed, byggede på gamle prognoser frem for faktuelle forhold.

Svaret var den gang, at småt var godt, og der ikke var det mindste at sætte en finger på, hvad angik også den ekspertise, der stod bag forslaget om en ændring af skolestrukturen. I mellemtiden er der sket det, at en yderst genial ide, hvor hver skoleleder skal lede 2 skoler samtidigt, har slået rod.

En teknik der, som en kort overgangsordning, afprøvedes i Ringe Kommune i forbindelse med en skolesammenlægning for mange år siden.

Af indlysende årsager blev ordningen ikke varig. Som lærer, gennem en meget lang årrække, ved et skolevæsen der heldigvis tager folkeskolen lidt mere alvor-

ligt, tillader jeg mig at udtrykke forhåbningen om at ”Årslev modellen” ikke kommer til at danne skole for den nye Fåborg-Midtfyn Kommune.

Et andet område, hvor der kan stilles store forventninger til fremtiden er ligningen. Med strukturreformen nærmer vi os systemer, der i mange år har fungeret glimrende rundt omkring os, i andre lande.

Sammenligninger viser for eksempel, at hver svensk skatteforvaltningsmedarbejder kan overkomme ca. tre gange så meget, som den tilsvarende danske.

Dertil kommer, at med indførelsen af ”Ny løn” for offentligt ansatte, specielt den del af lønnen, der er kædet direkte sammen med den ansattes præstationer, er der sket en voldsom stigning i antallet af skattesager, der er rejst i klagesystemet.

Antallet af sager skatteforvaltningerne tabte er som bekendt steget tilsvarende. Omtale i medierne viser, at forvaltningerne taber ca. 50% af de sager, der når Landsskatteretten.

En oldemor fortæller.

”Hvordan med januar-nummeret af SKULDERBLADET”, spurgte jeg Iver – ”skal jeg dykke ned i historien?” – Sådan er baggrunden for dette indlæg. – Sikkert inspireret af den tilstundende jul, hvor vi bl.a. synger ”Et barn er født i Bethlehem”, foreslog Iver, at jeg skrev noget om før-

Da de fleste allerede på et tidligt tidspunkt af en sags forløb vælger ikke at ville bruge adskillige år på en sag, der måske alligevel ikke omhandler større beløb, kan det frygtes, at en endnu større del af ligningen er baseret på et tvivlsomt retsgrundlag.

Ikke betryggende for retssikkerheden, men det siger sig selv, at når ens løn er afhængig af hvor meget man er i stand til at kradse ind til arbejdsgiveren, retmæssigt eller ej, så skal der en stærk moral til for ikke at falde for fristelsen.

Her kunne 250.000 kroners spørgsmålet passende flettes ind:

Kan den slags oplevelser eventuelt være medvirkende til dannelse af økonomier, der af natur tilstræber så lidt kontakt med ligningssystemet som muligt ?

Må Fåborg-Midtfyn Kommune blive til gavn for os alle.

red

stegangsbørnefødsler. – Bare rolig, det drejer sig ikke om en lægelig udredning eller dramatiske beskrivelser af fødsler, men tager udgangspunkt i årsagen til mit fravær ved Julemessen den 21.11: vort 5. oldebarns dåb!

Når der er et oldebarn, er det klart, at

Månedens digt

Nytår 2005

*Told og Skat !! Hørte I at, årets tilbud 2005,
er 365 dage, uden lønnen på forhånd er givet.
Forbrugerråd, Ombudsmand, De må da vide, skynd jer og kom.
Dyne Larsen får kvalme, hvad fabler de om,
han vil se udsalgsfeber, til butikken er tom.
Folk vil have banklån, fede renter,
Livsstilsbutikker med nye trendter.
365 ubrugte dage !!!
Næe !! stik dem et T.V. med farve og flimmer,
så kan de ligge derhjemme og se,
at verden den går ad Pommern til,
men det kan vi ikke gøre noget ved.
365 dage uden lønnen på forhånd er givet.
Næe !! nu må der dølen dundrende skrives,
fagforeninger de ved at alting har sin pris,
lige fra burhøns til tremmegris.
P.S.
Jeg har fået svar, de ville vide hvem jeg var,
om jeg kom fra en fremmed planet,
det er der nemlig penge i, det er ikke tit det ses.
Om de 365 ubrugte dage, hvor lønnen ikke på forhånd er givet.
Om det havde de læst i en gammel avis,
at selvom det ikke kunne tages for givet,
så handlede det en del om alles ret til Livet.*

Huspoeten.

pladsen står skovens største træ, Kongebogen. I orkanen i 99 mistede træet en gren og der var tre rummelige brænde i den. Jeg har hørt, men ved ikke om det er rigtigt: Når et træ har et navn må det ikke fældes.

Ved udgangen til Kirkestien står det traditionelle skilt, der byder os velkommen i denne private skov. På skiltet er der et billede af en hund i snor. Kære hundeejere, der har hun-

den løs i skoven: Ret jer nu efter henstillingen på skiltet. Alles adgang til skoven kan hurtigt blive forhindret af hegn, hvis nogen misbruger tilliden, som skovejeren viser os. Jeg synes også, at det er synd for de vilde dyr, der bliver stresset af vildtløbende hunde.

**Godt Nytår
Iver**

Lokalarkivet

Generalforsamling i Lokalarkivet afholdes tirsdag den 18 jan. 2005 kl 19.00 i lærerværelset på Nørre Søby Skole.

Dagsorden ifølge vedtægterne.

Efterfølgende gløgg og æbleskiver

pbv

Iver

Varmestuen

Fællesspisning i Januar bliver afholdt fredag den 14. 01.05 kl 18.00. Husk at ringe til Bente tlf. 6590 1944 senest tirsdag den 11.01.05

**Skulderbladet for Nørre Søby
og omegn ønsker alle et
godt nyt år**

der er børnebørn, og de kommer ikke, uden at der er børn. Så kan jeg tage skridtet endnu en tak tilbage og begynde med mit eget indtog i denne verden. Af forståelige grunde er erindringerne andenhånds; men min mor beskrev den i sine erindringer.

”December 1923 var meget kold, og Juleaften var der snestorm. Den 30. var der juletræ i Nørre Søby Forsamlingshus. Valdemar spillede, og begge pigerne var til bal. Jeg passede Centralen. Ved 1-tiden kom pigerne hjem og sagde, at musikerne kom med, og de skulle have kaffe. Det gjorde de ofte efter et bal, og så spillede de lidt kort som afslutning.

*Jeg var ikke særlig glad for det den aften, da jeg var klar over, at Aases fødsel var nær forestående. Da klokken var 2, måtte jeg bede Valdemar sende sine gæster bort, og derefter hentede han fru Karen Nielsen på Stationen; hun havde lovet at komme og assistere. Motorcyklen var lidt vanskelig at starte på grund af den hårde frost; men det gik. – Så blev der ringet til jordemoder fru Jacobsen i Nr. Lyndelse; hendes mand havde vanskeligheder med sin bil, også på grund af kulden; men ved 6-tiden kom hun. Kl. ca. 8.30 bad hun Valdemar ringe til Dr. Clemmensen; han arbejdede med at få sin bil i gang! - Kl. 9.30 ankom Aase, og Valdemar ringede da igen til Dr. C, som pustende kom til telefonen og sagde, at han stadig kogte vand til bilen – beklagede meget.
Det frøs så voldsomt, at selv om vi*

havde ild i kakkelovnen i soveværelset, var vinduerne ikke tøet, imens jeg lå i sengen. – Aase blev af alle vore bekendte kaldt ”Isprinsessen”!

Årene gik, og en smuk junidag i 1948 ”var tiden kommet, da jeg skulle føde mit første barn”. – Knud skulle passe sit arbejde, så kl. 7 om morgenen sørgede han for, at jeg blev transporteret til klinikken, så jeg kunne passe mit! Dengang var en fødsel et hjemme-, klinik- eller sygehusanliggende. Så skiltes vi og så først hinanden efter arbejdstids ophør – for os begge 2! Vores søn kom til verden, og det varede ikke længe, før bedsteførelserne også indfandt sig. - Når jeg tænker tilbage, var den første tid egentlig temmelig forvirrende. Men nu var der altså et barn, der skulle passes ind i dagliglivet. Jeg tror, at de fleste nybagte forældre oplever det helt specielle, at det ikke mere drejer sig om mig og dig. Der er et væsen, som i større eller mindre grad kræver opmærksomhed 24 timer i døgnet, 7 dage om ugen osv. – Men menneskets tilpasningsevne er stor, og vi vænner os til hinanden – ja, oplever at det er foruroligende, hvis man af en eller anden grund må være borte fra vidunderet. En tilstand som – med visse modifikationer – varer sådan ca. de næste 20 år!

Tidens hjul drejer uden ophør, og en vakker dag meddeler den førstefødte og hans viv, at vi skal være bedsteførelser. Så kan det nok være, der kom gang i strikkepindene. Yngelplejinstinkt fejlede bestemt ikke noget.

En herlig tid.

Også arbejdspladsen, som dengang var et institut på det meget unge Odense Universitet, tog del i vores glæde. Der var overvejende unge, både i det akademiske og det teknisk-administrative personale – ja, de fleste kunne såmænd være vore børn, og ved formiddagskaffen fulgte alle med i forløbet.

Og så kom DAGEN, da en opringning fra en stolt søn fortalte, at vi nu var bedsteforældre til en dejlig lille pige. Jeg kan tydelig huske den nærmest euforiske glæde, jeg følte – først skulle farfar Knud have nyheden. Og snart fløj rygten rundt på instituttet. Sådan en begivenhed blev fejret med ”brød til kaffen” – ligesom når de unge havde købt bil eller hus – og som det også lidt senere blev tilfældet for dem, da de fik børn. Institutet var på det tidspunkt ikke større, end at vi deltog i hinandens liv.

Efter arbejdstids ophør var der afgang til Aarhus, hvor vi oplevede det store øjeblik: at se vores første barnebarn. Hun lå efter tidens skik på maven, så vi så kun hendes lille nakke; den blev fotograferet – og det blev Årets billede!

Der kom endnu 4 lignende oplevelser i vort liv – alle dejlige; men her handler det om ”første gang”.

Så kom den dag, da ”første barnebarn” 24 år senere meddelte forventet ankomst af ”første oldebarn”. Igen stor glæde; men nu var vi for længst rykket ind i pensionisternes brigade,

og der sporedes kun en svag reminiscens af yngelplejeinstinktet. Et par sokker i det kendte farmor-mønster kunne det vel blive til. Denne ”farmor” var Knuds mor, som opnåede at have 9 børnebørn, som alle var udstyret med sådanne sokker.

I denne fase indtog vi mere tilskuerens rolle, fulgte interesseret med i fremskridtene, drog sammenligninger tilbage i familien – rigtig gammel-folks snak! - Oplevede og indrettede os efter de færre kræfter. Og en ikke uvæsentlig ting: bedsteforældrene (vore børn) havde nu overtaget den vidunderlige, aktive tid med ”første barnebarn”. – Vi var blevet gamle!

Hvad kan dette personlige tilbageblik så bruges til? Kan det interessere andre? - Nej, det er nok for meget forlangt; men det kan måske starte en lignende tankerække hos andre bedste- eller oldeforældre. Skriv ned eller fortæl om jeres oplevelser til børn og børnebørn; der kommer sikkert en dag i deres liv, hvor de vil glæde sig over at vide, hvordan deres ankomst i denne verden formede sig. – Ligesom Juleevangeliet fortæller om omstændighederne ved Jesu fødsel – en beretning som fortælles år efter år – sådan har hver eneste af os en historie om dette vigtige tidspunkt i vort liv. - ”Et barn er født i Bethlehem” – og millioner af andre steder.

Godt nytår, og tak til dem som tog sig tid til at læse dette.

Aase Refstrup

Naturkalenderen.

Jeg har ikke været helt oppe på dupperne de sidste 2 måneder, så cykelturene er ikke blevet til noget. Det begyndte i starten af oktober, da jeg blev vaccineret for influenza, så blev jeg syg og kunne ikke få vejret i fuldt omfang. Sygdommen og vaccinationen havde ikke noget med hinanden at gøre, det var et tilfælde, sagde lægehuset. Det var nok en virus, tag nogle panodiler og lad tiden gå. En røntgenundersøgelse her midt i december viste tegn på vand i lungerne, men så lidt, at det forsvinder af sig selv, så nu har jeg det, næsten som jeg plejer, bortset fra hosten (fanden tage den).

Ja, derfor er det kun blevet til gåture i nærmeste omegn, det er også herligt. Vi har det som mange bysamfund sukker efter, bynære skove. At vi så også har en sø, gør det ikke ringere. Jeg tager gerne gummistøvler på og går ad Kirkesøvej ned til søen, hvor den ene dag aldrig ligner den anden. Vi har haft en del tåge og den slører synet, men skærper lydende: Der var to gange jeg kom ned til søen, da var der grupper af sangsvaner, der lå et sted ude på vandet, jeg kunne tydeligt høre dem, de siger nogle mærkelige lyde, der med lidt god vilje kan udlægges som sang (dog ikke så godt som Munkekoret).

Der er altid en enkelt hejre ved søen, den afslører sig altid med et skrig, hvis den letter, når jeg kommer. Som

barn kom jeg på ferie hos en farbror, der boede ved Lille Mølle ved Hoptrup i Sønderjylland. Der var også hejrer og min farbror var træt af dem, han kaldte dem ” Skrigehejrer ” eller ” Skidehejrer”, det var ikke til at høre forskel, men begge ord kan være lige rigtige, for det er en ordentlig skid de leverer.

Jeg går langs med Oves have og langs med præstens have og ind på vor egen (i sin tid sognets) jord, der ligger mellem søen og sportspladsen, det er så vidt jeg ved forpagtet ud til Fængslet, det må jeg hellere spørge Årslev Kommune om, inden det bliver Faaborg-Midtfyn Kommune.

Jeg skræver over pigtråden og går ind i skoven, Kirkeskoven eller fra gammel tid Indhegningen. Det er en uofficiel indgang, så jeg bliver ikke advaret om eventuel jagt i skoven, men det kan jeg formodentlig høre hvis det er. Noget at jagte er der, jeg ser ofte fasaner, rådyrspor er der mange af og en enkelt ræv, tror jeg også der er. Stierne er ret jævne at gå på og de fører os rundt i hele skoven. Der er to nyplantninger med løvtræer. Juletræer og klippegran er der ikke mere af. Over os i trætoppene er der råger, de laver en frygtelig larm, når de taler sammen, om foråret bliver der skudt en del rågeunger, dels for at begrænse kolonien og dels fordi de smager godt.

I udkanten af skoven op mod sports-